

גלילי הוא בעליית סיעות השלום, וכי עליית הליכוד פירושה גם הרחת אבא אבן, ושילטון גולדה-דיין. הוא שמע כיצד מנסה גולדה למנות את אהרון יריב במקום אבן, ולכן שלחה אותו כנציגה לשיחות ב" קולומטר 101.

צעד ללא תקדים

שיחת ארבה למעלה משעה וחצי. כאשר יצא הסובייטי, לא ידענו אם הועילה במשהו. שכן שיחות דומות — למרות שעם דרגים נמוכים יותר של — משלחות הסובייטיות, וכן הערביות — ניהל אבנר כל הזמן. בכלל הסביר את חשיבות הצלחת הוועידה לגבי הבחירות ב" ישראל וחיוק מחנה השלום.

לאחר גמר הפגישה דיווחתי עליה ל" מקורביו של אבא אבן. באותו ערב הם התקשרו אלי, מסרו כי נציג סובייטי נפגש עם המשלחת הישראלית, ורוצה להכין פגישה בין ש"רהחץ הסובייטי אנדריי גרומיקו לאבא אבן.

כעבור כמה שעות, עוד טלפון: השר הסובייטי מסר לאבן כי יסכים להיפגש עימו לשיחה.

השמועה עברה מפה לאוזן. ביום השישי בשמונה בערב עשה ש"רהחץ הסובייטי צעד ללא תקדים במדיניות הסובייטית: הוא נפגש עם ש"רהחץ של מדינה ש" אין לבכירתהמועצות יחסים עימה, ואשר מוגדרת כ"חוקפנית וכובשת".

לחיצת היד ההיסטורית

ה סובייטים הם אלופי העולם בפורי מליטיקה. לגביהם פגישה מעין זו כמות כפגישה בין גולדה מאיר ויאסר ערפאת.

הפגישה עצמה — שאת תוכנה אין ל" פרסם, כמובן כדי לא לסכן את סיכויי ה" שלום — הוגדרה כממושכת וטובה. אישים ידועים כאריק תרלו, ארנו דהבורשגרייב ואחרים אמרו כי חשיבותה גדולה מחשי" בות ועידתהשלום כולה. כאשר שמעו את קורות הפגישה וכיצד נולדה, הסכימו כר" לם כי אבנר תרם תרומה חשובה לשלום, בשכנעו את הרוסים לצעד כזה.

ההמשך הוא כבר נחלת ההיסטוריה. בפתיחת ישיבת אחריהצהריים של היום הראשון של הוועידה, עשה קלה לפני ש" פתח בנאמו. הפתיע אבן את הנוכחים כאשר ניגש אל גרומיקו, לחץ את ידו ו" החליף עימו כמה מלים שלא נשמעו על-

גרומיקו ואבן - כמה דקות אחרי לחיצות היד

ביים. שם רחוק מעיני העיתונאים הישראליים, היו הקשרים חופשיים יותר. להבדיל ממגעים אלה בין הנציגים הערביים לאותם ישראלים המכירים ב" זכויות הפלסטינים, היו התבטאויות הער" בים בוועידה לגבי ממשלת-ישראל חריפות ביותר.

כך, למשל, בשיחה בין כמה עיתונאים, אמר חמדי פואד, סגן עורך אל אהראם: בוועידה זו יש שני שולחנות ריקים. אחד של הסורים ואחד של הישראלים.

מדוע של הישראלים? "כיוון שעם ממש" לה זו אין מה לדבר. ישראל היא הארץ היחידה בעולם שזה 25 שנה אין לה גביר" לות קבועים, ואשר מעולם לא אמרה מה הם הגבולות שהיא רוצה. בכלל הזדמנות היא מרחיבה את הגבולות. נכון שיש ב" ישראל אנשים החושבים אחרת. כמו אבנר רי. אולם זו קבוצה קטנה, בלי יכולת ל" השיג מטרה. ייתכן" אמר פואד, "שהיתה זאת שגיאה להימנע בעבר ממגעים עם ישראלים המתנגדים לממשלה".

ואולי זו אחת התוצאות של ועידה זו: במסדרונות, בבתיהמלון, החלפנו כתובות זכרטיסביקור. יצאנו לבילויים בבארים, ישראלים וערביים. כשכל צד יודע מי הוא השני, כאותו עיתונאי לבנוני, אשר קרא את ספרו של אבנר, מחמת היום השביעי, ורצה לראיין אותו — אולם פחד לעשות זאת לבדו פן ינקמו בו בלבנון.

אולם פרט לכך — יצאנו יחד לבילויים, סעדנו יחד ודיברנו יחד. אם היה השלום תלוי בשנינו, מזמן היה מושג כבר.

לערבים לפורומים סגורים יותר. אשמים בכך כמה עיתונאים קלידעת מישאל. הללו היו להוטים להראות כי גם להם קשרים עם ערבים, ומיהרו לשלוח לעיתוניהם כתבות על שיחות עם עיתונאים ערביים — תוך ציון שמותיהם. תוך 48 השתתה האווירה באגף העיתונות של הוועידה. ה" עיתונאים הערביים קיבלו נזיפה מארצו" תיהם, נמנעו ממגעים גלויים נוספים.

אולם כיוון שאת אבנר רצו לראות בכל זאת, התנהלו השיחות מכאן ואילך בדרך כלל במלון אינטרקונטיננטל, מעוז המישל" חות המצרית והאמריקאית, ששכרו קומות שלמות — לעומת הישראלים, שהתפזרו במקומות רבים בעיר.

ישראל - בהתפשטות

מתחדדת

מ די ערב היה אבנר שוהה במלון זה, מנהל שיחות ארוכות עם נציגים ער" *

אבנר לא רצה לערוך בעצמו מסיבת עיתונאים, אף שהעיתונאים הורים הפצירו בו, מאחר שמצא עצמו במצב מיוחד ב" מינו: הוא היה האישיית הפוליטית היחיד" דה בוועידה כולה שלא היה נציג רשמי או בלתי-רשמי של ממשלתו. כך, חשש ש" אם ימסור הודעות פוליטיות לעיתונאים, ייראה כדבר כפוגע בפעולת המישלחת ה" ישראלית, ועל כן לא עשה זאת.

ידי אחרים. גרומיקו החזיר לו לחיצת-יד, אחרי רגע של התעתה. השגריר ונוגראדוב, שישב לידו, הסתכל, ראה, ופנה אל זיאמה דיבון, שישב מעבר למעבר, הישראלי ה" קרוב ביותר אליו, הושיט לו את ידו גם הוא.

העיתונאים מסתערים

ה תחלתי את תיאור הוועידה בסיפור הפגישה בגלל חשיבותה ההיסטורית, אולם האמת היא כי עלי עשה רושם חזק דבר אחר לגמרי. אבנר בא לוועידה ביום הרביעי, כאשר לקחתיו מנמלהתעופה ל" אולם-העיתונאים בהיכל האומות, נדהמתי למראה עיני: עשרות עיתונאים עטו עליו נאבקו מי יקדים את מי בלחיצת-ידו ו" בהחלפת מילה איתו. תוך כמה דקות ישבנו מוקפים עשרות עיתונאים, שהמטירו עליו שאלות. כיוון שעל דש ביגודו של כל עיתונאי היה תג עם שמו ושם העיתון, יכולתי לראות ביניהם את נציגי גדולי ה" עיתונים מארצות-ערב, מאל-סיימסה ואל" חוואדת ועד אל-אחאראס ואכבר אל-יוס.

קרוב לשעתיים הם חקרו את אבנר שתי וערב, כאשר רוב השאלות נסבו על הבחי" רות בישראל. מי יעלה ומי יירד? הש" סיכוי לבגין לעלות ולהרוס את שיחותי השלום? השואלים גילו בקיאות בפרטי הפרטים של הפוליטיקה הישראלית, ו" עירנותם לבחירות בישראל עלתה על עיר" נותם של ישראלים רבים.*

מאוחר יותר עברו השיחות בין אבנר

קומונדו בית סוקולוב

ברגליים קפואות הגיעו לבניין האו"ם, מקללים את המצרים, השווייצים וכל ה" עולם. אשר לקור: מי שראה את רון בריישי (המשך בעמוד 20)

ביטחון עצרו אותם, וכאשר גילו כי הם ישראלים ואין להם הסבר לבואם לקומה החמישית דווקא (לך תאמין כי זו טעות) לקחום למיטרה לחקירה. עברו ארבע שעות עד שאמתה זהותם, והם שוחררו.

הלבנוני, ונתקל בכוח הישראלי. עתה, נפגשו השניים שוב בוועידת-השלום, כא" שר כל אחד בא לכסות את הוועידה מטעם הטלוויזיה של ארצה.

אגב, לרון נגרמו כמה דפיקות-לב, כאשר בא לוועידה ושמע מפי האחראי על סידורי הטלוויזיה כי עליו להתחלק באמצעים עם תחנת-השידור של האופוזיציה. לאחר שחלפת דהמתה, הסביר לו האחראי כי הגיע גם צוות טלוויזיה של העולם הזה, השייך לאופוזיציה, בעוד רון בריישי עובר למען התחנה של הממשלה. האו"ם אינו יכול להפלות בין התחנות.

הפיתרון שנמצא לשביעות-רצון הכול: הטלוויזיה הממלכתית קיבלה נציגות בתוך האולם, בעוד האופוזיציה קיבלה היתר ל" צלם בחוץ. אולם כיוון שהאחראי היה יוגוסלבי ואוהד אופוזיציה, כנראה מסיבוע, הוא דאג להגניב רישיון-כניסה לאולם ה" מליאה גם לנציגי האופוזיציה.*

צלמים

קפואים

א גב, נציגים אלו, צבי שפילמן ו" יחיאל נאמן, בילו לילה שלם בכלא שווייצרי. ערב אחד התבקשו לבוא למלון אינטרקונטיננטל כדי לצלם את פגישתו של אורי אבנר עם אישיות אמריקאית ידועה, בטעות עלו עם המצלמות לקומה החמישית, שבה שכנה המישלחת המצרית. אנשי ה" *

צוות העולם הזה סקר את הוועידה במסיגרת שידורי הבחירות של רשימת מרי (העולם הזה). הכתבה תשודר בחוצאי" שבת.

להציגם רשמית כיועצים למישלחת? מדוע שלמה אהרונסון צריך היה להופיע כי עיתונאי בנלי צה"ל, ודון בבלי, רואה החשבון המכובד מת-לאביב היה כאן כתב שידורי ישראלי?

המסבירים שהביא מישרדהחץ עשו כי מיטב יכולתם, ומעבר לזה. נראה כי כרטיס הנסיעה שניתן להם עור לכמה מהם לשנות את דיעותיהם. היה זה מאוד מוזר לשמוע אישים ידועים מצהירים כאן הצהרות שנגדן הם לוחמים בשצף-קצף בישראל.

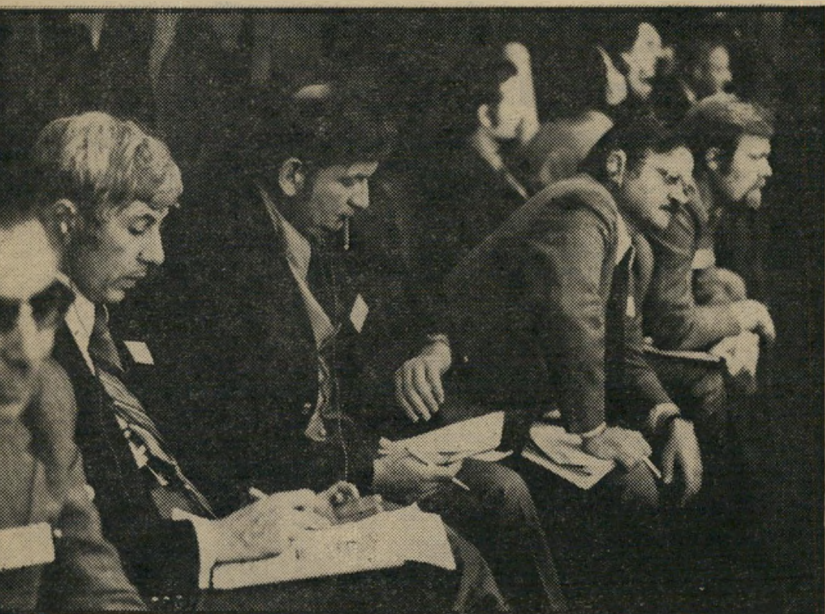
כך, למשל, בהוצאת-דקע שנחננו הפרופ" סור שמעון שמיר וד"ר שלמה אהרונסון (שהוצג כפרופסור וכ"כתב צבאי ראשי ב" חזית הדרום") שמעתי את אהרונסון מצי" היר שישראל יכולה כיום בקלות להכות את כל הצבא המצרי, ושבימים הפסקת-האש לא היה למצרים כל צבא בין התעלה לקהיר, וסילופים גסים אחרים.

אי-אפשר

לסמוך

ע ? כך סיפר לי ארנו דהבורשגרייב מעורכי ניוחווזי, כי פנה למצרים ו" שאלם מדוע אין הם מביאים פרופסורים כדוגמת ישראל. תשובת המצרים: "אנו לא יכולים לסמוך על הפרופסורים שלנו, כמו שממשלת-ישראל סומכת על הפרופ" סורים שלהם..."

אחת הפגישות המשמחות היתה לכתב הטלוויזיה רון בריישי. לפני כמה שנים הכיר רון בפרס כתב-טלוויזיה פרסי, והתי" ייחד עימו, לפני שלוש שנים, באחת ה" פשיטות של צה"ל בלבנון. נתקל רון באותו כתב, שנלווה אל יחידות הצבא

הקומונדו חגי אשד מדבר (שני מימין) מתכופף בדרכות בעת נאומו של ש"רהחץ הישראלי אבא אבן, אריה ראט מגירוסלם פוסט מסתכל משועמם בשטון, ויואל מרקוס מעיתון הארץ רושם לעצמו רשימות.